

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MUREȘ
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 790
Ședința publică din 24 Noiembrie 2008

Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier Monica Varga

at, cop
S ADM

FIER,

În cauză nr. 790/2008 fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal
reclamanta SC SRL, în contradictoriu cu pârâta ANAF
având ca obiect contestația act administrativ fiscal.
În urma apelului nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta
reclamantei SC SRL, avocat lipsă fiind pârâta ANAF
prin reprezentant legal.
Procedura de citare este legal îndeplinită.
S-a făcut referatul cauzei după care:
Reprezentanta reclamantei învederează că la termenul anterior s-a
înținat proba testimonială cu un martor, acesta fiind prezent în instanță.
După identificarea martorului și depunerea de către
martor a jurământului s-a procedat la audierea sa, depoziția fiind consemnată și
ajustată la dosarul cauzei.
Reprezentanta reclamantei învederează că nu mai are alte cereri de
formulat în probațiune.
Nefiind alte probe de administrat în cauză instanța, în temeiul art. 150
Cod procedură civilă, constată încheiată faza procedurii probatorii și acordă
cuvântul pe fondul pricinii.
Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii așa cum a fost
formulată. Învederează că există dovada achitării impozitului obținut din chirie,
ordine de plată și dovada înregistrării contractelor la organele fiscale. Spațiile au
fost amenajate și folosite ca și depozite iar cheltuielile ocazionate au fost în mod
legal înregistrate în contabilitate. Solicită admiterea acțiunii, cu cheltuieli de
judecată.
Instanța reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Din actele de la dosar, constată următoarele.
Prin acțiunea înregistrată la această instanță în data de 11.01.2008,
reclamanta SC SRL, cu sediul în Cristești, str. Principală nr. 9/A,

jud. Mureș, în contradicție cu pârâta DGFP Mureș, cu sediul în Tg Mureș, str. Gh. Doja nr. 1-3, jud. Mureș, a solicitat admiterea acțiunii, anularea parțială a Deciziei nr. /2007 cu privire la petitul prin care i s-a respins parțial contestația împotriva deciziei nr. /2006; anularea în totalitate a Deciziei de impunere nr. /28.08.2006, pentru suma de lei reprezentând impozit suplimentar pe profit și lei, majorări de întârziere aferente; cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta susține că, la data de 31.08.2006, a fost supusă unei inspecții fiscale finalizată prin Decizia de impunere nr. /2006 prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sumă totală de lei.

După soluționarea contestației sale împotriva deciziei de impunere, obligația de plată stabilită prin decizie a fost redusă la suma de lei impozit pe profit și lei majorări de întârziere aferente.

Însă, nici această sumă nu este datorată, deoarece, inspectorii pârâtei au considerat neadecvat că sumele reprezentând contravaloarea chiriei plătite pe baza contractelor de închiriere nr. , /2006 încheiate cu locatorul Neculescu Florința Petru, sunt cheltuieli nedeductibile fiscale.

Susține că închirierea spațiului s-a efectuat în scopul dezvoltării activității firmei prin deschiderea unui show-room în colaborare cu firma S.C. SRL, București și cu firma

Contractele de închiriere au fost înregistrate la DGFP Mureș sub nr.

Spațiile închiriate au fost preluate de reclamantă, începând cu data de 01.02.2006, până la data de 01.07.2006, când contractele de închiriere au fost reziliate din motive irruptibile S.C. SRL.

După preluarea în data de 01.02.2006, cu aceste spații s-au efectuat o serie de cheltuieli de igienizare și pregătire pentru noua destinație.

În perioada închiriată, aceste spații au fost utilizate pentru depozitarea echipamentelor de multiplicare și a stocurilor de hârtie și Consumabile precum și pentru prestarea unor servicii-gen service pentru echipamentele clienților.

În concluzie, susține că pe perioada încheierii a utilizat spațiile pentru activitatea curentă a societății - în lipsa unor spații proprii de depozitare - și chirie plătită reprezintă o cheltuială deductibilă care se încadrează în prevederile art. 19 (1) și art. 21 (1) din Codul Fiscal.

Prin înfăptuirea depusă la dosar, pârâta DGFP Mureș solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea actelor administrativ fiscale ca legale și temeinice, susținând că din nota explicativă dată de administratorul societății în data de 17.08.2006, rezultă că în urma unor negocieri cu S.C. SRL- București, urma ca reprezentanta CANON din România să deschidă un show-room CANON la Tg. Mureș, în spațiile puse la dispoziție de reclamantă, înțelegere care, ulterior, nu s-a mai materializat.

Din analiza contractelor de închiriere nu rezultă destinația de funcționare, iar societatea nu a declarat ca și puncte de lucru spațiile închiriate situate în Tg. Mureș nr. 22 Decembrie nr. 30 A. apartamentele nr. 10, 10, 10

nu poate fi determinată legătura între aceste închirieri și veniturile impozabile obținute prin desfășurarea activității autorizate potrivit CAEN”

Mai susține că reclamanta nu a făcut dovada că, cheltuiala, în sumă de lei, înregistrată în perioada februarie - iunie 2006, a fost efectuată în scopul realizării de venituri impozabile, potrivit art. 21(1) din Codul Fiscal și în mod legal s-a stabilit impozitul pe profit suplimentar în sumă de lei.

La termenul de judecată din data de 25.03.2008, reclamanta a invocat excepția de litispendență cu dosarul nr. /320/2007 care a fost pusă în discuție la termenul din 24.04.2008, fila 70 dosar, s-a admis și s-a dispus conexarea dosarului nr. / /2007 la dosarul nr. / /2008.

La solicitarea instanței au fost depuse la dosarul cauzei actele care au stat la baza emiterii Deciziei nr. /2007.

La termenul de judecată din data de 24.09.2008, instanța la solicitarea reclamantei a încuviințat probatoriul cu un martor, declarația acestuia aflându-se la fila 156 dosar.

Din actele și lucrările dosarului, cu ocazia deliberării, instanța, reține următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. /31.08.2006 încheiat de inspectorii pârâtei, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. /28.08.2006, s-a constatat - la CAP III, A-5, lit. c) fila 22- 23 dosar - că, la sfârșitul trimestrului II 2006, societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de lei, care provine din înregistrarea în analiticul contului 612.01 „cheltuieli cu chirii”, în perioada martie - iunie 2006, a sumei totale de lei reprezentând contravaloarea chiriei datorate d-lui Costescu Horatiu

Înregistrările respective s-au efectuat în baza contractelor de închiriere spațiu nr. , și /10.02.2006 încheiate cu

Din verificări a rezultat că S.C. SRL, a întocmit, în perioada 01.03-30.06.2006, dispoziții de plată către caserie în sumă totală de lei.

Conform evidenței contabile și declarației administratorului societatea nu a desfășurat în spațiile închiriate nici un fel de activitate din care să rezulte venituri, astfel că suma totală de lei, reprezentând chirii, nu reprezintă o cheltuielă deductibilă fiscal, deoarece nu se regăsesc în costul produselor și a serviciilor prestate.

În consecință, organul de inspecție fiscală a procedat la stabilirea profitului impozabil suplimentar aferent trimestrului I 2006 în sumă de lei și aferent trimestrului II 2006 în sumă de lei, cărora le corespunde un impozit pe profit de lei + lei, total = lei, la care au fost calculate foloase nerealizate aferente în sumă de lei.

Împotriva deciziei de impunere nr. /28.08.2006 emisă pe baza RIF nr. /31.08.2006, societatea a formulat contestație înregistrată la pârâtă sub nr. /02.10.2006.

Prin Decizia nr. /2006/04.07.2007 emisă de pârâtă, contestația a fost admisă în parte, în sensul că decizia de impunere atacată a fost desființată pentru suma de lei și a fost menținută pentru suma de lei, compusă din

impozit pe profit și impozit pe lei foloase nerealizate, considerându-se că sub acest aspect contestația este neîntemeiată, deoarece, din analiza contractelor de închiriere rezultă destinația acestor spații și nici condițiile de funcționare, iar societatea nu a declarat ca și puncte de lucru spațiile închiriate și nu poate fi determinată legătura între aceste închirieri și veniturile impozabile obținute din activitățile autorizate ale societății.

Instanța, apreciază că aceasta susținere este nefundată, pentru următoarele considerente:

Prin contractele de închiriere înregistrate la AFP Tg. Mureș, sub nr. 21.02.2006 (fila 81 dosar); /21.02.2006 (fila 86 dosar) și nr. /21.02.2006 (fila 91 dosar), încheiate între numitul SRL în calitate de locatar, au fost predate în folosință exclusivă a locatarului un număr de 8 camere și dependințe situate în Tg. Mureș, str. ..., începând cu data de 01.02.2006 până la data de 01.02.2001.

Odată cu înregistrarea la organul financiar, pentru fiecare contract de închiriere a fost întocmită câte o Declarație privind veniturile estimate din cedarea folosinței bunurilor.

Deci, din moment ce contractele de închiriere au fost înregistrate la organul fiscal, bugetul și-a încasat impozitul datorat pentru veniturile din chirie și nu era necesară depunerea unei noi declarații privind deschiderea unor puncte de lucru, dacă aceste spații nu au avut o asemenea folosință.

Din probatoriul administrativ în cauză rezultă cu certitudine că scopul inițial pentru care au fost încheiate cele 3 contracte de închiriere nu s-a materializat și din această cauză, după 3 luni, contractele au fost reziliate.

Referitor la deducerea chiriei din masa impozabilă, instanța, constată următoarele:

Din RIF nr. /31.08.2006, fila 19-26 dosar, rezultă că reclamanta S.C. SRL, are ca obiect principal de activitate cod CAEN- 7483- activități de secretariat, multiplicare și traduceri - și ca principali parteneri de afaceri - în perioada verificată - pe: furnizori = S.C. SRL București; S.C. PRO/ DDUCTION SRL București și S.C. SRL Ploiești; clienți: persoane fizice; F.LON GAZ și Direcția Agricolă Mureș.

La data de 03.01.2006, între reclamanta S.C. SRL, în calitate de cumpărător și S.C. SRL, în calitate de vânzător (furnizor) s-a încheiat contractul - cadrul Distribuție, privind vânzarea - cumpărarea și service, pentru echipamente de tehnică de calcul nr. /03.01.2006- prin care s-au stabilit condițiile generale ale unei colaborări ulterioare, între cei doi parteneri.

La pct. 8 lit. e) din contract, fila 108 dosar, cumpărătorul, în speță reclamanta, se obligă să deschidă un show-room canon în localitate; aceasta a fost motivul real al închirierii celor 8 apartamente de către reclamantă, așa cum rezultă și din declarația administratorului și din toate apărările societății.

Este adevărat că în contractele de închiriere nu a fost prevăzută nici o clauză referitoare la scopul închirierii = dezvoltarea afacerii = fiindcă acest fapt

nu îl interesa pe locator, însă această împrejurare trebuie coroborată cu restul probelor, respectiv, contractul - CADRU nr. D 012/03.01.2006, declarația pe propria răspundere a administratorului, depoziția martorului audiat în cauză, dovezile privind rezilierea contractelor de închiriere începând cu data de 01.07.2006, din care rezultă scopul închirierii = destinația spațiilor și condițiile de funcționare, precum și împrejurarea că în perioada februarie - iunie 2006 (în așteptarea partenerului) spațiile închiriate au fost folosite de reclamantă pentru depozitarea mărfurilor, cumpărate - până la vânzarea lor către clienți.

Or, activitatea de depozitare face parte din activitatea comercială desfășurată de reclamantă, care intră în obiectul ei de activitate aducătoare de venit.

Potrivit dispozițiilor art. 21 CF „(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare” precum și alte cheltuieli prevăzute la art. 2 și 3 ale aceluiași articol între care, la alin. 3 lit. (m) =”cheltuieli de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice.... în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop.”

În speță, instanța apreciază că sumele plătite de reclamantă în perioada februarie - iunie 2006, cu titlu de chirie pentru cele 8 spații închiriate, sunt deductibile fiscale, chiar dacă scopul inițial nu a fost realizat, deoarece, activitatea de depozitare a mărfurilor care intră în obiectul de activitate al reclamante, face parte din activitatea principală aducătoare de profit, motiv pentru care se va admite acțiunea, se vor anula actele atacate și se va exonera reclamanta de plata sumei de 7000 lei.

Totodată, în baza art. 274 Cod procedură civilă, pârâta va fi obligată și la plata cheltuielilor de judecată dovedite în cauză, către reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC **... SERV SRL**, cu sediul în ..., str. ..., nr. 9/8, jud. Mureș, în contradictoriu cu pârâta **DGFP Mureș**, cu sediul în Tg Mureș, str. Gh. Doja nr. 1-3, jud. Mureș și, în consecință:

Anulează pct. 2 din Decizia nr. .../2006/04.07.2007, prin care s-a respins contestația reclamantei pentru suma de ... lei reprezentând impozit pe profit și majorări de întârziere aferente și Decizia de impunere nr. .../28.08.2006 emisă de pârâtă prin care s-a stabilit obligația de plată suplimentară pentru suma de

lei, cu titlu impozit pe profit și majorări de întârziere aferente în sarcina reclamantei.

Exonerează reclamanta de plata acestei sume.

Obligă pârâta la plata sumei de 2.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată către reclamantă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 24 Noiembrie 2008.

Președinte,

Grefier,

Red VV/Teh GO
26.03.2009/ex 4

